

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 04 0 U 016892 25 U
Datum, 20.01.2026. godine

Kantonalni sud u Zenici po sudiji Ahmetović Hilmi, uz sudjelovanje zapisničarke Mandžuka Jasmine u upravnom sporu tužitelja JAVNO PREDUZEĆE „AUTOCESTE FBIH“ d.o.o. Mostar, ulica Adema Buća broj 20, zastupan po zakonskom zastupniku direktoru L. D. protiv rješenja tuženog organa Federalne uprave za geodetske i imovinsko – pravne poslove Sarajevo broj 07-27-2-92/25 od 10.09.2025. godine, u predmetu potpune eksproprijacije nekretnina, odlučujući o tužbi od 29.10.2025. godine, donio je dana 20.01.2026. godine sljedeću

PRESUDU

TUŽBA SE ODBIJA KAO NEOSNOVANA.

Obrazloženje

Tužitelj JP „Autoceste FBIH“ d.o.o. Mostar, zastupan po zakonskom zastupniku direktoru L. D., podnio je dana 29.10.2025. godine Kantonalnom sudu Zenica tužbu kojom pokreće upravni spor protiv rješenja tuženog organa Federalne uprave za geodetske i imovinsko – pravne poslove Sarajevo broj 07-27-2-92/25 od 10.09.2025. godine kojim je, odlučujući po žalbi H. S. iz naselja ... Općina T. od 15.01.2025. godine, istu uvažio te poništio ožalbeno rješenje Službe za katastar, urbanizam i imovinsko – pravne poslove Općine Tešanj broj 06-27-3-3923-100/21 od 31.12.2024. godine i predmet vraćen prvostepenom organu na ponovni postupak po zahtjevu H. S. za potpunu eksproprijaciju nekretnina označenih kao kč broj 153/1 zvana „Palučci“ kuća i zgrada površine 74m², dvorište površine 446m², njiva V klase površine 1246m² i kč broj 153/5 zvana „Palučci“ njiva V klase površine 291m² upisane u ZK Uložak broj 67 KO

U svojoj tužbi tužitelj navodi da se u upravnom postupku koji je prethodio donošenju pobijanog rješenja postupalo, odnosno nije postupalo po pravilima upravnog postupka, jer činjenično stanje nije potpuno i pravilno utvrđeno, a iz utvrđenog činjeničnog stanja izveden nepravilan zaključak u pogledu činjenica, te tužitelj smatra da je tuženi organ rješavajući po slobodnoj ocjeni prekoračio granice ovlaštenja koja su mu data pravnim propisima i odlučio suprotno cilju u kojem je ovlaštenje dato.

Nadalje, tužitelj ukazuje da je upravni postupak u ovoj upravnoj stvari započeo podnošenjem prijedloga tužitelja za potpunu eksproprijaciju nepokretnosti u svrhu izgradnje autoceste na Koridoru Vc dionica Medakovo – Ozimice Općina Tešanj, te da je prvostepeni organ donio rješenje 09.05.2022. godine protiv kojega je H. S. izjavio žalbu, a tuženi organ svojim rješenjem od 08.07.2022. godine poništio tačku 4. prvostepenog rješenja i u tom dijelu predmet vratio na ponovni postupak, a u preostalom dijelu ožalbeno rješenje je ostalo na

snazi, te postalo pravosnažno sa danom 19.08.2022. godine, nakon čega je po istom zaključen sporazum o naknadi od 04.07.2023. godine, a u obrazloženju osporenog rješenja tuženi organ je ukazao na vještačenje vještaka arhitektonske i poljoprivredne struke vezano za primjenu člana 11. na kč 389/2 i 389/4 KO ..., odnosno da li H. S. ima privrednog interesa da koristi preostali dio nekretnina, nakon čega je prvostepeni organ donio rješenje od 07.07.2023. godine kojim je odbio zahtjev H. S. za potpunu eksproprijaciju nekretnina navedenih u dispozitivu rješenja, te da je u tom postupku imenovan vještak građevinske struke, te proveden postupak kako je to zatražio tuženi organ svojim rješenjem provođenjem potrebnih vještačenja, a nakon ovakvog provedenog postupka vještačenja shodno navedenim nalazima prvostepeni organ svojim rješenjem od 31.12.2024. godine odbija zahtjev H. S. protiv kojega isti ulaže žalbu, a tuženi organ svojim rješenjem koje se tužbom osporava uvažavajući žalbu tužitelja poništava ožalbeno rješenje prvostepenog organa i predmet vraća na ponovni postupak, a tužitelj smatra da se radi o neosnovanom poništavanju i vraćanju na ponovni postupak i odlučivanje jer se ovako odugovlači upravni postupak koji traje još od 2021. godine, tuženi organ svaki put prvostepenom organu daje upute o provođenju vještačenja, te je provedeno 6 vještačenja kojima je utvrđeno da se odbija zahtjev H. S., te da je na ovakav način prekoračio granice ovlaštenja koja su mu data pravnim propisima i odlučio suprotno cilju u kome je ovlaštenje dato, te je povredom odredaba postupka pogrešno ili nepotpuno utvrdio činjenično stanje te prekršio odredbe materijalnog prava.

Nadalje tužitelj ukazuje na dio obrazloženja osporenog rješenja u kojem se ukazuje na vještačenje po vještacima građevinske, saobraćajne, geološke i ekološke struke vještaka iz pravnog tima „TIM GROUP“ d.o.o. Žepče, te ukazuje na obavljeni uviđaj na licu mjesta od 29.04.2024. godine, te navodi da se punomoćnik korisnika eksproprijacije u tom postupku protivio primjeni člana 11. Zakona o eksproprijaciji te smatraju da nije opravdan zahtjev za provođenje postupka potpune eksproprijacije, zbog čega tužitelj smatra da se nisu mogli prihvatiti zahtjevi za raspravljanje predmetne upravne stvari na temelju izmijenjene planske dokumentacije a da prethodno nije izmijenjena odluka o utvrđivanju javnog interesa, te da je ovakav zaključak netačan i pogrešan, tužitelj smatra da se radi o neznatnim izmjenama projektne dokumentacije koja je vršena na postojećim katastarskim česticama koji su obuhvaćeni Odlukom o utvrđivanju javnog interesa Vlade FBiH od 26.09.2019. godine, zbog čega tužitelj smatra neosnovanim navode tuženog organa da je izmjena Odluke o utvrđivanju javnog interesa bila uslov za neznatnu izmjenu planske dokumentacije i raspravljanje predmetne upravne stvari, te tužitelj smatra da nema mjesta da je doneseno rješenje utemeljeno na pravilno i potpuno utvrđenom činjeničnom stanju, zatim tužitelj ponavlja da je i pored dostavljanja stručnog nalaza koje je bilo osnov za donošenje rješenja od 07.07.2023. godine u kojem je prvostepeni organ postupio tačno i jasno po uputama tuženog organa, tuženi organ po žalbi poništava navedeno rješenje i uputama nalaže da se otklone svi negativni efekti odvijanja saobraćaja na predmetnoj putnoj komunikaciji, zatim tužitelj ponovno ukazuje na provedeno vještačenje po vještacima građevinske, saobraćajne, geološke i ekološke struke od 10.12.2024. godine, te da je prvostepeni organ donio pravilno rješenje koje temelji na mišljenja naznačenih vještaka, a tuženi organ ponovno takvo rješenje poništava pri tome prepisujući obrazloženje ranijeg rješenja i nalaže ponovno nešto što je prvostepeni organ već putem vještaka i njihovog stručnog mišljenja utvrdio.

Zbog svega naprijed navedenog tužitelj smatra da je tuženi organ prekoračio granice ovlaštenja koja su mu data pravnim propisima i odlučio suprotno cilju u kome je ovlaštenje dato, te da je povrijedio odredbe postupka, pogrešno ili nepotpuno utvrdio činjenično stanje te prekršio odredbe materijalnog prava zbog čega tužitelj smatra da je rješenje tuženog organa doneseno suprotno odredbama Zakona o upravnom postupku i odredbama Zakona o eksproprijaciji FBiH, radi čega predlaže Kantonalnom sudu Zenica da donese presudu kojom će predmetnu tužbu uvažiti, osporeni akt tuženog organa poništiti i na taj način u okviru

svojih zakonskih ovlaštenja sam riješiti ovu upravnu stvar te donijeti presudu kojom mijenja upravni akt, ili da donese presudu kojom će tužbu uvažiti te predmet vratiti tuženom organu na ponovni postupak i rješavanje.

Uz svoju tužbu tužitelj je sudu dostavio dokaze na koje se poziva u svojoj tužbi i kojima dokazuje osnovanost podnesene tužbe.

Dopisom broj 07-27-9-92/25 od 28.11.2025. godine tuženi organ je dao odgovor na tužbu u kojem predlaže da se predmetna tužba odbije kao neosnovana iz razloga što tuženi organ ostaje pri razlozima iznesenim u obrazloženju osporenog rješenja.

Uz odgovor na tužbu tuženi organ je ovome sudu dostavio sve spise koji se odnose na ovaj predmet radi odlučivanja po tužbi od 29.10.2025. godine.

Podnosilac zahtjeva za potpunu eksproprijaciju predmetnih nekretnina H. S. iz T. nije dostavio odgovor na tužbu iako je ista dostavljena tužitelju putem njegovog punomoćnika advokata Brkić Alemdara iz Tešnja a prema povratnici PTT Tešanj utvrđuje se da je punomoćnik podnosioca zahtjeva dopis i predmetnu tužbu zaprimio 04.11.2025. godine, te do dana donošenja ove odluke nije dostavio odgovor na tužbu.

Ocjenjujući pravilnost i zakonitost osporenog akta tuženog organa u granicama zahtjeva iz tužbe sukladno odredbama člana 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, sud nalazi da je tuženi organ u postupku odlučivanja po žalbi podnosioca zahtjeva H. S. iz T. od 15.01.2025. godine podnesenoj protiv rješenja Službe za katastar, urbanizam i imovinsko – pravne poslove Općine Tešanj broj 06-27-3-3923-100/21 od 31.12.2024. godine donio pravilno i na zakonu zasnovano rješenje kojim uvažujući predmetnu žalbu poništava ožalbeno rješenje i predmet vraća prvostepenom organu na ponovni postupak i odlučivanje, pri čemu sud nalazi da je tuženi organ u postupku donošenja svog rješenja u potpunosti vodio računa o odredbama člana 236. do 242. Zakona o upravnom postupku, a koje odredbe reguliraju rješavanje drugostepenog organa o žalbi, pri tome pravilno zaključujući da je predmetna žalba osnovana te da se ožalbeno rješenje temelji na nepravilno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju i nepravilnoj primjeni materijalnog prava, te je tuženi organ svojim rješenjem ponovno naložio prvostepenom organu da postupi u skladu sa iznesenim primjedbama i uputama koje su date u osporenom rješenju, a i ranijem drugostepenom rješenju u ovoj upravnoj stvari, te da poduzme radnje na otklanjanju nedostataka na koje je ukazano te da činjenično stanje pravilno i potpuno utvrdi i pravilno primijeni materijalno pravo, uz poštivanje pravila upravnog postupka te da ponovnim rješenjem ponovno odluči o zahtjevu H. S. za provođenje postupka i potpunu eksproprijaciju predmetnih nekretnina.

Imajući u vidu ovakav zaključak suda u pogledu pravilnost i zakonitosti osporenog akta tuženog organa sud nalazi da tuženi organ u postupku donošenja svog rješenja nije počinio nikakve povrede pravila upravnog postupka, niti je došlo do nepravilne primjene materijalnog prava na štetu tužitelja, niti je tuženi organ donošenjem ovakvog rješenja prekoračio granice ovlaštenja koja su mu data pravnim propisima te da nije odlučio suprotno cilju u kome je ovlaštenje dato, kako to tužitelj neosnovano navodi u svojoj tužbi.

Odlučujući o tužbi od 29.10.2025. godine sud nalazi da je ista neosnovana, radi čega je i odlučeno kao u izreci ove presude sukladno odredbi člana 36. stav 2. Zakona o upravnim sporovima.

Iz stanja spisa dostavljenih ovome sudu proizilazi da je predmet ovog upravnog postupka zahtjev H. S. sin M. iz T. za provođenje postupka potpune eksproprijacije nekretnina

označenih kao kč broj 153/1 zvana „Palučci“ kuća i zgrada površine 74m², dvorište površine 446m², njiva V klase površine 1246m², te nekretnina označena kao kč broj 153/5 zvana „Palučci“ njiva V klase površine 291m² upisane u ZK Uložak broj 67 KO ... , a koje nekretnine prema podacima katastra zemljišta su označene kao KP broj 389/2 zvana „Palučci“ kuća i zgrada površine 74m², dvorište površine 446m², oranica/njiva V klase površine 1246m² i nekretnina KP broj 389/4 zvana „Palučci“ oranica/njiva V klase površine 291m², sve upisane u posjedovni list broj 430 KO ... na ime H. S. sin M. iz naselja ... Općina T. sa dijelom 1/1, a ovaj postupak je pokrenut nakon donošenja rješenja prvostepenog organa broj 06-27-3-3923-25/21 od 09.05.2022. godine i donošenja rješenja tuženog organa broj 07-27-2-1101/22 od 08.07.2022. godine kojim je poništena tačka 4. dispozitiva ožalbenog rješenja od 09.05.2025. godine kojom je odbijen zahtjev H. S. za provođenje postupka potpune eksproprijacije predmetnih nekretnina shodno članu 11. Zakona o eksproprijaciji.

Također proizilazi da je prvostepeni organ nakon provedenog ponovnog postupka po zahtjevu H. S. te provedenog postupka vještačenja i provedenog postupka uviđaja na licu mjesta svojim rješenjem broj 06-27-3-3923-100/21 od 31.12.2024. godine odbio zahtjev H. S. za provođenje postupka potpune eksproprijacije predmetnih nekretnina nalazeći da uzimajući u obzir konfiguraciju terena kao i geološka ispitivanja te položaj trase autoceste i izgradnja mosta na dijelu trase koja prolazi pored predmetnih parcela i objekata neće ugroziti stabilnost građevinskih objekata na predmetnim parcelama, te da su geološka ispitivanja potvrdila da su nekretnine koje su predmet ovog upravnog postupka podložne poplavama što potvrđuje da neželjene posljedice plavljenja nisu rezultat eksproprijacije i izgradnje autoceste, te da je se na osnovu vještačenja po vještaku ekološke struke utvrđuje da izgradnja i korištenje autoceste neće značajno utjecati na receptore koji se nalaze na predmetnim parcelama.

Nezadovoljan ovakvim rješenjem podnosilac zahtjeva, odnosno vlasnik predmetnih nekretnina H. S. iz T, protiv istoga je putem svog punomoćnika uložio žalbu u kojoj je naveo da istu podnosi zbog povrede odredaba Zakona o upravnom postupku, zbog nepotpuno i nepravilno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog nepravilne primjene odredaba Zakona o eksproprijaciji, u kojoj žalbi je detaljno ukazao na sve nedostatke i povrede pravila upravnog postupka te na pogrešnu primjenu materijalnog prava, ukazujući pri tome i na elaborat procjene „TIM GROUP“ od 10.12.2024. godine u kojoj žalbi se ukazuje na dio elaborata na strani 8. o postojanju varijante rješenja 1. i varijante rješenja 2.

U postupku odlučivanja po navedenoj žalbi tuženi organ svojim rješenjem, koje se tužbom osporava, uvažavanjem žalbe H. S. iz T. poništava rješenje Službe za katastar, urbanizam i imovinsko – pravne poslove Općine Tešanj broj 06-27-3-3923-100/21 od 31.12.2024. godine i predmet vraća prvostepenom organu na ponovni postupak i odlučivanje.

Imajući u vidu navode tužitelja iz njegove tužbe i dokaze dostavljene uz tužbu, te stanje spisa dostavljenih ovome sudu i dokaze na kojima prvostepeni organ temelji svoje rješenje, sud nalazi da je ovakvo rješenje tuženog organa pravilno i na zakonu zasnovano, te da je tuženi organ u postupku donošenja istoga u svemu postupio u skladu sa odredbama člana 231. do 242. Zakona o upravnom postupku, a koje odredbe jasno propisuju postupanje drugostepenog organa u postupku po žalbi, zatim sud nalazi da je tuženi organ pravilno svojim rješenjem zaključio da je prvostepeni organ u postupku donošenja svog rješenja povrijedio pravila upravnog postupka, te da je činjenično stanje nepotpuno utvrđeno zbog čega je došlo do nepravilne primjene materijalnog prava, pri tome tuženi organ pravilno ukazuje i na svoju raniju odluku u kojoj se ukazuje da se u konkretnom slučaju svrha eksproprijacije i izvođenja radova i izgradnja putne komunikacije i njena upotreba sa svim pozitivnim i negativnim posljedicama za neposrednu okolinu nalazi neophodno potrebnom za utvrđivanje sa svim pozitivnim i negativnim posljedicama za okolinu, te ukazuje i na činjenicu da ovo

podrazumijeva da se imaju utvrditi i svi negativni efekti odvijanja saobraćaja na putnoj komunikaciji, čija je izgradnja svrha eksproprijacije i dovesti u vezu sa mogućnosti normalnog i nesmetanog po život korištenja preostalog dijela nekretnine, što je u konkretnom slučaju od strane prvostepenog organa izostalo.

Dakle, tuženi organ pravilno zaključuje da je žalba H. S. osnovana te da prvostepeni organ u postupku donošenja nije vodio računa o pravilima upravnog postupka, jer činjenično stanje nije pravilno i potpuno utvrđeno te zbog toga nije pravilno primijenjeno materijalno pravo.

Naime, u pogledu ovako pravilnih zaključaka tuženog organa sud je izvršio uvid u obrazloženje prvostepenog rješenja te je utvrđeno da je prvostepeni organ na strani 3. svog rješenja cijenio vještačenje „TIM GROUP“ d.o.o. Žepče odnosno elaborat procjene utjecaja izgradnje i eksploatacije autoceste na koridoru Vc od 10.12.2024. godine, te je iz navedenog elaborata samo cijenio da položaj trase autoceste i izgradnja (most) na dijelu trase koja prolazi pored predmetnih parcela i objekata na istim, a uzimajući konfiguraciju terena kao geološko ispitivanje neće ugroziti stabilnost građevinskih objekata, zatim je cijanjeno i vještačenje po vještaku ekološke struke, a potpuno je izostala ocjena vještačenja po vještaku saobraćajne struke, koje vještačenje je navedeno u predmetom elaboratu procjene na stranama 27. do 32. citiranog elaborata, u tom pogledu prvostepeni organ nije dao nikakvo izjašnjenje niti ocjenu navedenog nalaza vještaka saobraćajne struke, a sud cijeni da ovakvim vještačenjem postupajući vještak saobraćajne struke nije u dovoljnoj mjeri dao odgovore na sva potrebna pitanja koja se odnose na provedeni postupak vještačenja po naznačenom vještaku jer se naznačeni vještak u svom vještačenju samo poziva na egzaktne pokazatelje i podatke te sačinjenu fotodokumentaciju sa određivanjem položaja predmetnih nekretnina i objekata u odnosu na predviđenu trasu autoputa, te da je ocjenu sigurnosti i saobraćaja u ovisnosti od okoline, zatim daje ocjenu sigurnosti ljudi, nekretnina i svega ostalog što se nalazi pored autoceste, te ukazuje i na prilazni put do predmetnih parcela, te svojim vještačenjem samo zaključuje obavezu korisnika eksproprijacije da mora osigurati uvjete za sigurnu vožnju za vozače te da mora osigurati uvjete za sigurnost ljudi i nekretnina koji će egzistirati u cestovnom pojasu, a pri tome ne daje nikakvu ocjenu pozitivnih i negativnih posljedica odvijanja saobraćaja na predmetnoj putnoj komunikaciji, te uopšte ne daje ocjenu posljedica odvijanja saobraćaja u odnosu na podnosioca zahtjeva H. S., te na kraju samo u svom zaključku smatra da zahtjev vlasnika predmetnih parcela nije osnovan jer je korisnik eksproprijacije odustao od prethodno postavljene linije eksproprijacije.

Prema ocjeni ovoga suda pravilno tuženi organ nalazi da prvostepeni organ uopšte nije dao ocjenu pozitivnih i negativnih posljedica i efekata odvijanja saobraćaja na predmetnoj putnoj komunikaciji a posebno ne u odnosu na podnosioca zahtjeva, niti je prvostepeni organ na bilo koji način dao ocjenu saobraćajnog vještačenja koje je prema ocjeni ovoga suda manjkavo i isto je valjalo dopuniti, odnosno prvostepeni organ je trebao zatražiti dopunu saobraćajnog vještačenja na navedene okolnosti na koje pravilno tuženi organ ukazuje u obrazloženju svog rješenja, a što prvostepeni organ očigledno nije učinio te s toga i nije pravilnu ocjenu svih vještačenja a posebno saobraćajnog vještačenja za donošenje pravilne i zakonite odluke po zahtjevu H. S.

Iz navedenog jasno proizilazi da je tuženi organ pravilno zaključio da činjenično stanje u ovom upravnom predmetu nije pravilno i potpuno utvrđeno i da je u ponovljenom postupku potrebno isto na pravilan i zakonit način utvrditi i to provođenjem dodatnog vještačenja po vještaku saobraćajne struke u pogledu utvrđivanja pozitivnih i negativnih efekata odvijanja saobraćaja na predmetnoj putnoj komunikaciji a posebno u odnosu na H. S. i njegovu porodicu te nekretnine koje isti koristi trenutno i za koje je tražio provođenje postupka potpune eksproprijacije.

Također sud nalazi pravilnim postupanje tuženog organa kada je ukazao na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje i pogrešnu primjenu materijalnog prava jer se u obrazloženju prvostepenog rješenja uopšte ne nalazi obrazloženje i stav prvostepenog organa o procjeni opravdanosti daljeg korištenja predmetnih nekretnina od strane podnosioca zahtjeva a sve shodno odredbi člana 11. Zakona o eksproprijaciji.

Dakle, imajući u vidu sve naprijed navedeno sud nalazi da je osporeno rješenje tuženog organa pravilno i na zakonu zasnovano, te da je tuženi organ pravilno u istom rješenju, uvažujući žalbu H. S., zaključio da činjenično stanje u ovom upravnom predmetu nije pravilno i potpuno utvrđeno niti je došlo do pogrešne primjene materijalnog prava.

Od ovakvog stanja stvari sud nalazi da tuženi organ u postupku donošenja svog rješenja nije počinio nikakve bitne povrede pravila upravnog postupka, niti je došlo do povrede načela materijalne istine iz člana 7. Zakona o upravnom postupku, niti je izveden pogrešan zaključak u pogledu činjeničnog stanja, niti je došlo do nepravilne primjene materijalnog prava na štetu tužitelja, niti je tuženi organ prekoračio granice svojih ovlaštenja u postupku donošenja navedenog rješenja, a kako to tužitelj neosnovano navodi u svojoj tužbi.

Odlučujući o tužbi od 29.10.2025. godine sud nalazi da je ista neosnovana, te da tužitelj neosnovano ukazuje na činjenicu da tuženi organ nije postupao po pravilima postupka te da činjenično stanje nije potpuno i pravilno utvrđeno te da je iz utvrđenog činjeničnog stanja izveden nepravilan zaključak u pogledu utvrđenih činjenica.

U pogledu ovakvih neosnovanih navoda tužitelja sud nalazi da je tuženi organ u postupku donošenja svog rješenja vodio računa o odredbama člana 236. do 242. Zakona o upravnom postupku koje odredbe reguliraju postupanje drugostepenog organa u postupku odlučivanja po žalbi, pri čemu tuženi organ nije prekoračio granice svojih ovlaštenja, jer je u granicama istih odlučivao o podnesenoj žalbi protiv prvostepenog rješenja, te vodeći računa o navodima iz podnesene žalbe i stanju spisa te dokazima na kojima prvostepeni organ temelji svoje rješenje tuženi organ je pravilno našao da činjenično stanje u ovom upravnom predmetu nije pravilno i potpuno utvrđeno od strane prvostepenog organa, koji zaključak je prema ocjeni ovoga suda pravilan, a navodi tužitelja u tom pravcu u potpunosti neosnovani, a sve iz razloga što je očigledno da prvostepeni organ ovu upravnu stvar nije riješio na pravilan i zakonit način jer činjenično stanje koje se odnosi na saobraćajno vještačenje nije pravilno i potpuno utvrđeno, niti je prvostepeni organ uopšte cijenio provedeno saobraćajno vještačenje jer da je isto cijenio morao je zaključiti da je takvo vještačenje manjkavo i da ne daje odgovor na pitanja na koja je tuženi organ ukazivao i u svom ranijem rješenju a i u ovom osporenom rješenju a odnosi se na utvrđivanje svih negativnih efekata odvijanja saobraćaja na putnoj komunikaciji, niti je prvostepeni organ utvrđivao pozitivne negativne posljedice izgradnje navedene dionice autoputa, te negativne efekte u pogledu izvođenja radova i izgradnje putne komunikacije u smislu utvrđivanja pozitivnih i negativnih posljedica za neposrednu okolinu, a prije svega u pogledu ekonomske opravdanosti i mogućnosti daljeg nesmetanog korištenja predmetnih nekretnina od strane H. S.

Zbog naprijed navedenog sud nalazi da su neosnovani navodi tužitelja koji se odnose na povrede pravila upravnog postupka odnosno na nepravilno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje i nepravilno izveden zaključak u pogledu činjeničnog stanja.

Ostali navodi tužitelja iz njegove tužbe nisu od značaja za pravilno i zakonito rješavanje ove upravne stvari, a pri svemu ovome sud nalazi da će u ponovljenom prvostepenom postupku i

podnosilac zahtjeva H. S. a i tužitelj kao korisnik eksproprijacije imati mogućnost učestvovanja u postupku i zaštite svojih prava i pravnih interesa u ovom upravnom predmetu.

Kako tužitelj navodima iz svoje tužbe nije doveo u pitanje pravilnost i zakonitost osporenog akta tuženog organa to sud nalazi da je predmetna tužba neosnovana i da je odlučeno kao u izreci ove presude sukladno odredbi člana 36. stav 2. Zakona o upravnim sporovima.

Zapisničarka

Mandžuka Jasmina

S u d i j a

Ahmetović Hilmo

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude žalba nije dopuštena.